

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolaev Ghenadie,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda, Moraru Petru

a judecat recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura mun. Chișinău, Tăut Dorina prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017 în cauza penală privindu-i pe

Pleșca Nicolae XXXXX, născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx;

Pleșca Ghenadie XXXXX, născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 24.09.2015 – 03.05.2016 (prima instanță);
2. 24.05.2016 – 08.06.2017 (instanța de apel);
3. 04.08.2017 – 07.11.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursul ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, din 03 mai 2016:

- Pleșca Nicolae XXXXX a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

- Pleșca Ghenadie XXXXX a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Pleșca Nicolae și Pleșca Ghenadie sunt învinuiți de faptul că la 31 mai 2015, aproximativ pe la orele 20:20, dându-și seama de caracterul prejudiciabil a acțiunilor sale criminale, acționând în scopul violării de domiciliu, în urma înțelegerii prealabile ilegal au intrat în ograda domiciliului lui Nebunelea Ghenadie, amplasată în xxxxx, fără consimțământul acestuia, unde l-au amenințat cu răfuială fizică, în rezultat ultimul sperindu-se a fugit în grădina propriei casei, apoi prelungindu-și acțiunile sale ilegale s-au fugărit după Nebunelea Ghenadie în jurul casei acestuia pentru al agresa fizic însă nu au putut să-l prindă. La nenumăratele cerințe a lui Nebunelea

Ghenadie de a părăsi domiciliul, frații Pleșca au refuzat, i-ar ulterior văzând că nu pot să-1 prindă pe Nebunelea Ghenadie au plecat.

Prima instanță a menționat faptul că, procurorul s-a bazat pe declarațiile părții vătămate Nebunelea Ghenadie și pe declarațiile martorilor care la urmărirea penală au afirmat cele expuse de către partea vătămată, iar la cercetarea judecătorească au infirmat, mai mult ca atât au invocat dezacorduri și încălcări de procedură cu referire la modalitatea de audiere, infirmarea semnăturilor, precum și a declarațiilor scrise și cele expuse verbal ca fiind diferite, probe care nu au putut fi puse la baza confirmării învinuirii deoarece nu corespund realității și sunt combătute atât prin declarațiile părții vătămate cât și a inculpaților. Or, martorii au expus alte circumstanțe cunoscute de ei cu referire la data, locul și ora comiterii conflictelor avute între partea vătămată și inculpați.

La fel, prima instanță a constatat că declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești nu au putut fi reținute, fiind combătute prin declarațiile părții vătămate *ab initio* și totodată prin declarațiile inculpaților, care au expus date diferite de producere a conflictului.

Mai mult, prima instanță a indicat că nici inculpații, martorii cât și partea vătămată nu au indicat în declarațiile lor că inculpaților le-ar fi fost înaintate cerințe de a părăsi domiciliul și ei au refuzat aceasta.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Cimișlia, Oborocean Iurie solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care a recunoaște vinovați pe Pleșca Nicolae și Pleșca Ghenadie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, și a-i aplica o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 u.c., invocând că prima instanță ilegal a achitat inculpații Pleșca Nicolae și Pleșca Ghenadie, consideră că prima instanță eronat a interpretat prevederile art. 179 alin. (2) Cod penal, este o sentință ilegală dat fiind faptul că, soluția adoptată nu va realiza restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, astfel nu vor fi realizate obiectivele legii penale.

Mai mult, a indicat că argumentele instanței de judecată, precum că acuzatorul de stat greșit a constatat vinovăția inculpaților Pleșca Nicolae și Pleșca Ghenadie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, sunt argumente declarative și inadmisibile, iar vina lor se confirmă prin cumulul de probe și anume: plângerea lui Nebunelea Ghenadie, procesul verbal de cercetare la fața locului din 08 iunie 2015, declarațiile părții vătămate – Nebunelea Ghenadie, declarațiile martorului - Spînu Vladimir, declarațiile martorului – Tretiacov Igori, declarațiile martorului – Rotaru Tudor, declarațiile martorului – Danilov Constantin.

Astfel, acuzatorul de stat a considerat că probele descrise supra dovedesc incontestabil că inculpații Pleșca Nicolae și Pleșca Ghenadie, au comis infracțiunea

ce li se impută, deoarece, la momentul comiterii infracțiunii inculpații Pleșca Nicolae și Pleșca Ghenadie s-au aflat în curtea casei lui Nebunelea Ghenadie, dar nu în drum la poarta acestuia sau lângă gard după cum declară inculpații, tot ei au amenințat partea vătămată cu aplicarea violenței și s-au fugărit din urma acestuia amenințându-l.

A considerat că prima instanță neîntemeiat a conchis că procurorul la calificarea acțiunilor inculpaților Pleșca Nicolae și Pleșca Ghenadie în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, a interpretat greșit noțiunea de domiciliu.

S-a constatat cu certitudine din declarațiile părții vătămate și a martorilor că Pleșca Nicolae și Pleșca Ghenadie au pătruns fără voia acestuia în curtea gospodăriei lui Nebunelea Ghenadie.

La pronunțarea sentinței, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, apelul declarat s-a respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a indicat că analizând declarațiile martorilor și părții vătămate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia că aceste stări de fapt nu pot fi apreciate ca probe ce ar indica la culpa inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, or aceste declarații nu indică, nu probează vina inculpaților, fiind vagi și neclare.

Mai mult, instanța de apel a conchis că atât în prima instanță cât și în instanța de apel, nu s-a dovedit faptul că Pleșca Nicolae și Pleșca Ghenadie, prin acțiunile lor intenționate au săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 179 alin. (2) Cod penal.

La fel, instanța de apel a indicat că nu a fost probată nici acțiunea de pătrundere ilegală a inculpaților în domiciliul victimei, nici refuzul inculpaților de a părăsi domiciliul, acest fapt fiind constatat prin declarațiile martorilor și a părții vătămate care nu au indicat că inculpaților li-ar fi fost înaintate cerințe de a părăsi domiciliul și ei au refuzat, astfel instanța de apel a indicat că lipsește latura obiectivă și subiectivă.

Mai mult, instanța de apel a menționat că probele acumulate și prezentate de procuror nu coroborează între ele și nu indică la vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, declarațiile martorilor audiați nu indică la date concrete, ci la date diferite de producere a conflictului.

6. Decizia este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea

deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- instanța de apel nu a supus unei noi aprecieri probele administrate în cauza penală cum sunt declarațiile părții vătămate Nebunela Ghenadie;

- instanța de apel nu s-a expus asupra declarațiilor martorului Danilov Constantin și a părții vătămate Nebunela Ghenadie;

- instanța de apel în mod greșit a interpretat pe caz noțiunea de domiciliu, confundând-o cu noțiunea de imobil.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali – vagi, reprezintă motiv de casare.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că procurorul, drept temeuri pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care în urma verificării materialelor cauzei și a hotărârii atacate și-au găsit confirmarea în cauza dată.

Potrivit apelului declarat de procuror (f.d. 165 – 172 v.I), criticându-se sentința primei instanțe, s-au invocat următoarele motive:

- „*La acest capitol observăm că instanța de judecată nu a dat o apreciere în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, tuturor probelor acumulate în cadrul cercetării judecătorești și anume instanța de judecată nu s-a expus asupra declarațiilor martorului Danilov Constantin, care la urmărirea penală nu a fost audiat de către organul de urmărire penală, acest martor a fost prezentat în fața instanței de judecată de către acuzatorul de stat ca fiind o probă suplimentară pe caz, care a fost acceptată de către instanță și acesta judecătii a declarat că, în acea zi era pe malul iazului în satul Batîr, prindea pește. La văzut pe Nebunelea Ghenadie că fugea la el acasă. A ajuns pînă în grădină și a luat în mînă un hîrleț. În acest timp doi necunoscuți au sărit gardul. A auzit cum se striga – tu vrei ca să fii primarul satului. Fugeau toți 3 prin prejurul casei. Nebunelea Ghenadie fugea într-o parte, cei doi - unul pe o parte, altul pe altă parte. Ia văzut la aproximativ 100 - 150 m. Mai tîrziu de la persoanele cu care era a aflat că familia celor doi care fugeau după Nebunelea, este Pleșca, el îl cunoaște pe tatăl lor. Cei doi fugeau pe ambele părți ale casei, unul din ei striga - tu dute pe partea cealaltă. Atunci era timp de vară, nu ține minte ce oră era, aproximativ 13:00 – 14:00. Data precisă nu o cunoaște, dar știe că era înainte de alegeri, căci se striga la el, ce vrei ca să fii primar. Era cam o săptămînă pînă la alegeri, era zi de odihnă. Iazul unde pescuia era în grădina lui Nebunelea Ghenadie, este grădina lui proprie. Pe malul izului mai era Rotaru Tudor și Tretiacov Igori, ei se aflau în partea înspre livadă. Era ziua și se vedea foarte bine. Persoanele au sărit peste gard, nu a văzut cu ce au venit persoanele, Nebunelea a fugit și a intrat pe poartă. Nebunelea de ei nu s-a apropiat. Persoanele intrînd peste gard strigau, stai că te prind, a auzit cum se strigau cuvinte necenzurate, se fugăreau din urma lui Nebunelea, îl amenințau: la-s că te prindem, o să-ți dăm noi primar. Persoanele*

erau îmbrăcați în ceva albastru, lazul unde se afla nare dambă și se vedea foarte bine cele întâmplate. Conflictul a durat în jurul la 15 min..

- Deci, declarațiile depuse de către martorul Danilov Constantin în cadrul cercetării judecătorești confirmă în totalmente declarațiile părții vătămate Nebunela Ghenadie care atît în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul ședinței de judecată a declarat că, la 31 mai 2015 se deplasa prin satul Batîr r-1 Cimișlia și se ducea spre domiciliul său. În drum spre casă s-a întîlnit cu Spînu Vladimir, unde s-au oprit în stradă și au început a discuta. El a mai declarat că a candidat la alegerile locale din 2015 ca candidat la funcția de primar în satul Batîr r-1 Cimișlia, și cînd discuta cu Spînu Vladimir duceam agitație electorală. În stradă unde discuta cu ultimul menționat mai sus, se află în apropiere de domiciliul părinților fraților Pleșca Ghenadie și Nicolae. În timpul discuției în stradă a ieșit Pleșca Ghenadie și îl aștepta ca el după ce își va termina discuția cu Spînu Vladimir să treacă pe lîngă domiciliul acestora. El anterior a mai avut careva conflicte cu frații Pleșca și se afla în relații ostile cu aceștia. Văzînd că Pleșca Ghenadie îl aștepta în drum, el a hotărît ca să nu mai treacă prin fața domiciliului acestora, dar să ocolească pe altă stradă, și împreună cu Spînu Vladimir au început ca să se îndepărteze de casa lui Pleșca Ghenadie. Acesta din urmă, cînd a văzut că se îndepărtează de casa lor, a început ca să strige la el și să-l amenințe cu răfuială fizică zicîndu-i că pînă nu îl va vedea în scaun cu roțile nu se va liniști, un motiv pe care-l vede el că acesta din urmă îl amenință cu răfuială fizică este că el, cu cîtiva ani în urmă nu i-a permis tatălui acestuia ca să arunce gunoiul într-un loc neautorizat, de atunci și au început conflictele între ei. Tot atunci el văzînd că Pleșca Ghenadie se pornește în urma sa, a început ca să alerge ca să evite vreun conflict, și Ghenadie Pleșca s-a pornit după el însă nu l-a ajuns. Tot în acea zi în spre seară, aproximativ la orele 20:20 la el acasă a venit Pleșca Ghenadie cu autoturismul său de model „WV T4,, care era împreună cu fratele său Pleșca Nicolae. Aceștia doi au intrat în domiciliul său fără ca să ceară permisiunea de la el, tot atunci el le-a comunicat acestora ca să părăsească domiciliul său, însă aceștia nu reacționau la cele auzite și continuau să se apropie de el. El cunoscînd faptul că frații Pleșca doresc ca să-l agrezeze fizic, deoarece anterior a mai fost amenințat cu răfuială fizică, a luat un hîrlet în mîină si le-a mai comunicat acestora încă odată ca să părăsească ograda domiciliului său, după care cei doi menționați au luat cîte o bîtă din ograda lui și au început să-i spună ca dacă vrea să fie primar, ei acuș o să-i deie primar, și au început ca să fugă după el prin curtea gospodăriei sale. De frică să nu fie bătut el alerga prin jurul casei și striga ajutor de la vecini însă nimeni nu s-a apropiat. Toată această goană după el a durat aproximativ 20 minute, în tot acest timp el de nenumărate ori le-a comunicat fraților Pleșca ca să părăsească domiciliul dar aceștia nu reacționau la cerința sa, ba din contra fugeau după el dorind ca să-l bată. Mai apoi Pleșca Ghenadie și Nicolae văzînd că nu reușesc să-l prindă au plecat de la el de acasă.

- Astfel, declarațiile părții vătămate Nebunelea Ghenadie date atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, poartă un caracter unic și de fiecare dată fiind audiat a susținut cele declarate și aceste declarații nu pot fi puse la îndoială, deoarece partea vătămată a fost preîntâmpinată pentru răspunderea pe care o poartă în cazul prezentării cu bună știință, a declarațiilor mincinoase.

- Tot odată, se menționează că, în cadrul cercetării judecătorești martorii Trețiacov Igori și Rotaru Tudor, și-au schimbat declarațiile în favoarea inculpaților creându-le astfel o situație favorabilă pentru a evita răspunderea penală, astfel de către acuzatorul de stat în debaterile judiciare s-a solicitat instanței de a aprecia critic declarațiile date de către martorii Trețiacov Igori și Rotaru Tudor în instanța de judecată, deoarece în declarațiile acestora sunt o mulțime de divergențe care se combat între ele și nu se acordă cu alte probe din dosar și circumstanțele indicate de ei au fost vădit denaturate.

- Trețiacov Igori, la urmărirea penală a declarat că la 31.05.2015 în jurul orelor 20:00 se afla la iazul din satul Batîr care e în nemijlocita apropiere de domiciliul lui Nebunelea Ghenadie. Tot atunci l-a observat pe Nebunelea Ghenadie cum alerga și a intrat în curtea gospodăriei sale, iar din partea fermei a văzut un microbuz de culoare alb, care s-a apropiat de domiciliul lui Nebunelea Ghenadie, din care au coborât frații Pleșca Ghenadie și Nicolae și au intrat în curtea gospodăriei lui Nebunelea Ghenadie zicîndu-i „dacă vrei să devii primar, noi acuș îți vom da primar,.. Frații Pleșca au intrat în domiciliul lui Nebunelea Ghenadie samavolnic fără ca să ceară permisiunea de la acesta și nu puteau aceștia ca să vină acasă la Ghenadie la invitația ultimului, deoarece ei se află în relații ostile de mai mult timp. Frații Pleșca nu l-au agresat fizic pe Nebunelea din motiv că nu l-au putut prinde pe acesta, dar numai l-au amenințat.

- Rotaru Tudor la urmărirea penală a depus declarații analogice, iar declarațiile acestora au fost confirmate în cadrul cercetării judecătorești de către martorul Danilov Constantin, care la urmărirea penală nu a fost audiat de către organul de urmărire penală.

- Astfel, instanța de judecată ilegal a achitat inculpații Pleșca Nicolae și Pleșca Ghenadie, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

- Instanța de judecată eronat a interpretat prevederile art. 179 alin. (2) Cod penal, indicînd că învinuirea adusă lui Pleșca Nicolae și Pleșca Ghenadie nu și-a găsit confirmare în cadrul ședinței de judecată.

- Pe parcursul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești au fost respectate normele de procedură penală, probele fiind obținute în condițiile legii.

- În special se menționează că, argumentele instanței de judecată, precum că greșit acuzatorul de stat a constatat vinovăția inculpaților Pleșca Nicolae și Pleșca Ghenadie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod

penal, sunt argumente declarative și inadmisibile, iar vina lor se mai confirmă și prin cumulul de probe și anume:

„- plîngerea cet. Nebunelea Ghenadie nr.385 din 08.06.2015;

- procesul verbal de cercetare la fața locului din 08.06.2015.

- declarațiile părții vătămate - Nebunelea Ghenadie, care au fost descrise supra de către acuzatorul de stat.

- declarațiile martorului - Spînu Vladimir, care a declarat că la 31.05.2015 în jurul orelor mesei, aflîndu-se în satul Batîr r-1 Cimisia s-a întîlnit cu Nebunelea Ghenadie cu care au început a discuta despre alegeri deoarece ultimul a menționat că candida la funcția de primar în satul Batîr r-1 Cimisia. Discutînd în stradă se aflau în apropiere de domiciliu părinților lui Pleșca Ghenadie iar acesta ieșise în stradă și văzîndu-l pe Nebunelea Ghenadie s-a pornit spre el. Ultimul aflîndu-se în relații ostile cu Pleșca Ghenadie s-a întors înapoi, iar acesta din urmă i-a comunicat că pînă nu îl va vedea pe Pleșca Ghenadie în scaun cu roțile nu se va liniști.

- declarațiile martorului - Trețiacov Igori, date la urmărirea penală și descrise supra.

- declarațiile martorului - Rotaru Tudor date la urmărirea penală și descrise supra.

- declarațiile martorului - Danilov Constantin date în cadrul cercetării judecătorești și descrise supra.”

- Probele descrise supra dovedesc incontestabil că, inculpații Pleșca Nicolae și Pleșca Ghenadie, au comis infracțiunea ce li se impută, acțiunile acestora au fost - încadrate juridic corect în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, violarea de domiciliu, adică, pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțămîntul acesteia și - refuzul de a-1 părăsi la cererea ei, acțiuni săvîrșite cu amenințarea aplicării violenței, deoarece, la momentul comiterii infracțiunii inculpații Pleșca Nicolae și Pleșca Ghenadie, s-au aflat în curtea casei lui Nebunelea Ghenadie, dar nu în drum la poarta acestuia sau lîngă gard după cum declară inculpații, care au amenințat partea vătămată cu aplicarea violenței și s-au fugărit din urma acestuia amenințîndu-l.

- Neîntemeiat instanța de judecată a considerat că, procurorul la calificarea acțiunilor inculpaților Pleșca Nicolae și Pleșca Ghenadie în baza art.179 alin.2 Cod penal, a interpretat greșit noțiunea de domiciliu.

- Astfel, conform doctrinei juridice, prin domiciliu se înțelege locuința sau construcția destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau mai multor persoane, precum și încăperile anexate nemijlocit la aceasta, constituind o parte indivizibilă, de asemenea, se înțelege și orice teren privat aferent casei de locuit pentru depozitare, cum este ograda unei case în sat. Noțiunea de domiciliu implică nu ideea de imobil, luînd în considerație în materialitatea sa, ci ideea de loc, în care o persoană își desfășoară viața personală. Totodată, nu acțiunea

supra bunurilor sau chiar asupra persoanei victimei lezează obiectul juridic ocrotit de legea penală, ci însăși prezența nedorită a făptuitorului în locul ce constituie domiciliul victimei.

- Prin urmare, s-a constatat cu certitudine din declarațiile părții vătămate și a martorilor că Pleșca Nicolae și Pleșca Ghenadie au pătruns fără voia aceștia în curtea gospodăriei lui Nebunelea Ghenadie.”

Anume asupra acestor motive invocate în apel de către procuror, instanța de apel nu sa pronunțat, sau sa pronunțat superficial, fără o argumentare clară.

Astfel, Colegiul penal lărgit mai consideră că instanța de apel a tras o concluzie pripită privind respingerea apelului procurorului, fără a efectua o verificare multilaterală și obiectivă a probelor prezentate de partea acuzării în sprijinul învinuirii.

Generalizând cele menționate mai sus, instanța de recurs constată că, în speță, instanța de apel și-a motivat superficial decizia pronunțată și aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal lărgit enunță, că examinând materialele cauzei, instanța de apel nu s-a pronunțat argumentat asupra tuturor probelor prezentate de partea acuzării, lăsând fără motivare respingerea probelor decisive ca declarațiile martorului Danilov Constantin și a părții vătămate Nebunelea Ghenadie care coroborează între ele și sunt confirmate și de declarațiile martorilor Rotaru Tudor și Tretiacov Igor date la urmărirea penală.

La fel, Colegiul penal lărgit, critic apreciază constatarea instanței de apel precum că în afară de declarațiile părții vătămate, alte probe nu indică direct la inculpați, și că declarațiile celorlalți martori poartă un caracter vag, ne fiind clare și nu pot sta la baza unei concluzii, or, Colegiul penal lărgit conchide că, din declarațiile martorilor Tretiacov Igori și Rotaru Tudor date la urmărirea penală se confirmă cele expuse de partea vătămată.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel la adoptarea soluției în cauză, nu a ținut cont de toate circumstanțele expuse supra, prin ce pe cale de consecință se atestă că instanța de apel nu s-a pronunțat pe motivele invocate de procuror în apel, confirmându-se în prezenta cauză temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, motive din care decizia instanței de apel urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit mai reține că instanțele de judecată nemotivat au ajuns la concluzia cu privire la faptul că nu s-a confirmat violarea de domiciliu.

Mai mult, Colegiul penal lărgit menționează că conform art. 6 pct. (11) Cod de procedură penală, termenul „*domiciliu*” are următorul înțeles – *locuință sau construcție destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă*

maritimă sau fluvială), precum și încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, un alt loc de uz comun). Prin noțiunea de domiciliu, în sensul prezentului cod, se înțelege și orice teren privat, automobil, navă maritimă și fluvială privată, birou.

Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra tuturor motivelor indicate în apelul procurorului și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul ordinar al procurorului declarat, să cerceteze și să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să – și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. Conducându – se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Tăut Dorina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în cauza penală privindu-i pe **Pleşca Nicolae XXXXX și Pleșca Ghenadie XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **07 decembrie 2017.**

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Moraru Petru